

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentaria Vetustissima & profundissima Super Canticvm Canticorum Salomonis Qvod Hebraice Dicitvr Sirhasirim

Wolbero <de Sancto Pantaleone>

Coloniae Agrippinae, 1630

Versvs IX. Guttur tuum sicut vinum optimum, dignum dilecto meo ad potandum, labijsque & dentibus illius ad ruminandum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10027

multos diuinâ charitate ita ebrios fecit, vt omnem in eis mūdānā voluptatis humorē calore sancti spiritus excoxerit, & ad cælestis vitæ amorem accenderit.

Per guttur memoria præceptorū, per vocē prædicatio illorum accipitur.

Ex gutture verò vox egreditur, & idcirco *per guttur* memoria præceptorum diuinorum, *per vocem* ipsorum præceptorum prædicatio non incongruè accipitur: nisi enim primò in mente per memoriam teneantur, minimè foras per sermonem proferentur. Sed huiusmodi *vox sermonis malorum odori* comparatur, quia sicut per odorem res non tantum præsens, sed etiam absens sentitur, sic à tempore passionis & resurrectionis Christi per prædicationem Ecclesiæ, non tantum præsentia Domini ipsius, siue sanctorū eius facta & dicta, sed etiam præterita cognita sunt, & quotidie legendo & audiendo cognoscuntur: futura quoque bona seu mala ex his colliguntur, quando & iustorum præmia & peccatorum supplicia lōgè quasi ex quodam intimi tactus odore pensantur. Non autem ad *odorem florum*, sed *malorum vox* ista refertur, quia prædicatio Ecclesiæ quæ nunc per totum resonat mundum, non rudis vel tenera, sed matura & perfecta vnā fidem credētibus ostendit.

Prædicatio diuinorum præceptorum odori malorum comparatur.

VERSUS IX.

Guttur tuum sicut vinum optimum, dignum dilecto meo ad potandum, labijs-

que & dentibus illius ad ruminandum.

Guttur verò sicut vinum optimum dicitur, quia memoria præceptorum diuinorum mentem sui dulcedine inebriat, & quod suauiter interius meditando bibit, vtiliter exterius eloquendo profundit: *dignum dilecto meo ad potandum*, Christus in corpore suo, hoc est in Ecclesiâ, quæ cum eo per Spiritum vnum efficitur, sicut iustitiâ, fide, & sanctitate refici, ita & potari dicitur; quemadmodum è contrario in infidelibus iustitiâ fidem & sanctitatem esurire atque sitire prædicatur. Nam in cruce pendens cum diceret *sitio*, fidem & sanctitatem infidelis populi sitiebat, quia propter eum quasi quodam æstu laboris fatigatus fuerat, quem de Ægypto multis signis & portentis eduxerat, ante quorum faciem gentes contriuerat ad quos testamenti sui & legis pactum confirmauerat, quibus terram repromissionis, urbem templumque delegauerat, pro quorum salute postremò ipsam mortem suscipere non dedignatus fuerat.

Memoria diuinorum præceptorum dicitur vinum optimum, & quare.

Ioh. 19.

Cum ergò sancta Ecclesia, siue sancta qualibet anima legem Domini die ac nocte meditatur, in mente ipsius Christus quodam dulci meditationis vino potatur, & illius sancta meditatio, & quasi suavis & digna Deo potatio. Vnde cum sponsus *guttur dilecte*, hoc est meditationem mandatorum

Meditatio in lege Domini digna est Deo potatio

Legem Do-
mini labiis
& dentibus
ruminare
est eam alijs
docendo ex-
ponere.

torum Dei, quasi vinum optimum
prædicaret, illa laudantis vocem in-
terrumpens, & cooperatrici gratiæ
adgaudens, dignum, inquit, dilecto
meo ad potandum, hoc est dignum quod
ipse sua gratia prouehat, & ad effe-
ctum perducatur. Quomodo? Labijs
& dentibus ruminando: quod enim se-
cū frequenter meditatio intelligit,
debet alijs docendo impendere, ex-
ponendo tractare, & discutiendo
retractare, quod est quasi mundi a-
nimalis proprium ruminare. In vno
enim corpore Ecclesiæ quæ vniuer-
sus Christus intelligitur, guttur est
diuinæ scripturæ meditatio, labia
ipsius scripturæ pronuntiatio, dentes
eiusdem explanatio veluti grossæ li-
teræ confractio, & ad spiritualis in-
telligentiæ subtilitatem diminutio.
Quare ipsi sponso dignum dicitur
ad potandum siue ruminandum, quia
omnis profectus Ecclesiæ siue cu-
iuslibet sanctæ animæ eius muneris
est & gratiæ.

VERSUS X.

Ego Dilecto meo, & ad me conuersio
illius.

Quandoquidem, inquit, præ-
eunte ipsius Dilecti mei gra-
tia placeo illi sanctarum scriptura-
rum meditatione, eruditione, ex-
positione, ergo volo & iure debeo
magis ei appropinquare obediendo,
bonis actibus studendo; cæte-

risque præcepta illius annuntian-
do, vt fiat hoc quod scriptum est,
appropinquate Deo, & appropinquabit Iacobi 4.
vobis. Si enim me ad ipsum conuer-
tero, tunc ad me conuersio illius, sicut
ipse dicit conuertimini ad me, & ego Zach. x.
conuertar ad vos: nulla autem muta-
bilitas in Deo, vt humano more
auerti vel conuerti posse dicatur,
sed quidem motus venientis siue re-
cedentis gratiæ in homine, quædã
conuersio siue auersio Dei appella-
tur.

Conuersio illius ad nos, est gratiæ vo-
cantis, iustificantis & glorificantis
miseratio, per quam liberum iuuat-
ur arbitrium, & bonæ voluntatis
intentio ad boni propositi perdu-
citur effectum. Vnde benè primò
dicit, ego dilecto meo, ac deinde, & ad
me conuersio illius, quia nostrum est
primò bonæ voluntatis intensio-
nem ad boni operis studium assumere,
illius bona intentione conceptum
opus per cooperatricem gratiam
ad bonum vsque finem perduce-
re.

Conuersio
Dei ad nos
est gratiæ
vocantis,
iustificantis,
& glorifi-
cantis mis-
eratio.

Quocirca quia promptam in se
sentiens voluntatem de cooperan-
tis sibi adiutorio fiduciam assu-
mit, continuo ad ope-
rationis studium accin-
gitur dicens, veni
dilecte mi.

VER-